

gelsesberettigede paa det Sted, hvor Moderen har eller ved Døden havde Forsørgelsesret.

Adoptivbørn under 18 Aar ere forsørgelsesberettigede paa det Sted, hvor Adoptanten har eller ved Døden havde Forsørgelsesret.

Naar en Kvinde, hvem det paahviler at forørgø Børn (ægte, uægte, Stedbørn, Adoptivbørn) og som, medens hun har været disses Forørgø, har modtaget Fattighjælp af saadan Art, som kan forlanges refunderet, gifter sig, medfører dette ikke nogen Forandring i Bønsende til Børnenes Forsørgelsessted.

vedtoges enstemmig med 47 Stemmer.

Formanden: Vi ere altsaa færdige med dette Affnit, og da Tiden er saa langt fremrykket, skal jeg ikke gaa videre. Næste Møde vil blive afholdt i Morgen Kl. 2, og Dagsordenen vil da være:

Fortsettelse af anden Behandling af:

Forslag til Lov om det offentlige Fattigvæsen.

Mødet hævet Kl. 4³/₄.

Fire og tredsindstyvende Møde.

Tordagen den 26de April Kl. 1¹/₂.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af 2den Behandling af Forslag til Lov om det offentlige Fattigvæsen.

Nesten af Lovforslagets 2det Kapitel fra § 25 og Kapitlet ud, med de dertil hørende Ændrings- og Underændringsforslag, fattes under Forhandling.

Ordføreren: Til Lovforslagets § 25 have vi tilladt os at stille et Ændringsforslag. Som det vil ses, staar der i Lovforslagets § 25, at udenlandske Kvinder, der ere bleve giste med her i Landet bosatte Danske, vinde Forsørgelsesret efter de samme Regler, som indfødte Husfruer. Vi foreslaa, at disse Ord skulle forandres til: Udenlandske Kvinder, der indgaa Ægteskab med danske

Indfødte, vinde herved Forsørgelsesret efter de samme Regler, som indfødte Husfruer. Bort Forslag gaar altsaa ud paa, at det ikke skal komme an paa, om den Danske, som en udenlandsk Kvinde gifter sig med, er bosat her i Landet eller ikke, men at Reglerne skal være den almindelige, at enhver udenlandsk Kvinde, der gifter sig med en indfødt Dansk, derved vinder Forsørgelsesret efter de samme Regler som indfødte Husfruer. Grunden til dette Ændringsforslag er navnlig den, at det under den modsatte Forudsetning vistnok vil vise sig at være forbundet med store Vanskeligheder for Danske, der ere bosatte i Udlandet, at giste sig. Mange Steder, og navnlig i Lydfkland, vil det blive forlangt af dem, førend man tillader dem at indgaa Ægteskab, at de skulle skaffe Bevis for, at deres Husfru og Børn i Trangstilfælde ville blive modtagne til Forsørgelse i Danmark, fordi man de fleste andre Steder har den Regel, at en Kvinde, der gifter sig med en Indfødt, derved erhverver Indfødsret og saaledes bliver forsørgelsesberettiget, hvor Manden er det. Denne Regel maa vi altsaa fastslaa, fordi der i modsat Tilfælde vil blive lagt Danske, som bo i Udlandet, store Hindringer i veien, naar de der ville indgaa Ægteskab. Dertil kommer ogsaa, at en vis Billighed og Lidelighed tale derfor, idet det jo navnlig i § 43 forlanges, at den Udlænding, som her i Landet vil giste sig, skal skaffe Bevis fra sin Hjemstavn for, at man der vil modtage ikke blot ham, men ogsaa efter hans Død hans Gifte og Børn. Naar man forlanger dette af Udlændinge, som ville indgaa Ægteskab i Danmark, saa synes det rimeligt, at vi ogsaa anerkende det Samme med Hensyn til Danske, som ville indgaa Ægteskab i Udlandet. Derfor er det, vi have tilladt os at foreslaa denne Ændring i § 25. — Der er til denne Paragraf stillet et andet Ændringsforslag, mod hvilket der, saavidt jeg skjønner, ikke kan være Noget at indvende. Det er, antager jeg, begrundet derved, at det ikke gaar an overfor de Mænd i Hertugdømmerne, som i Følge den ommeldte Traktat bevare dansk Indfødsret, uden videre Undtagelse at sige, saaledes som der staar i sidste Punktum af Paragrafen: udenfor disse Tilfælde kunne Udlændinge ikke erhverve Forsørgelsesret her i Landet; de ere jo Udlændinge, men der er dog det anomale Forhold tilstede, at de have dansk Indfødsret. Der maa vistnok i Lovforslaget optages en Bestemmelse med Hensyn til disse Mænd, og jeg skjønner ikke, at den godt kan gives anderledes, end som den er foreslaaet i det Ændringsforslag, jeg omtaler.

Vi have dernæst tilladt os at stille et Ændringsforslag til § 26, som gaar ud paa, dels at tydeliggjøre Paragrafen, dels ogsaa at tilføje noget meget væsentligt Nyt og Forstjelligt. For det Første ønske vi ved den Affattelse af Paragrafen, som vi have foreslaaet, at opnaa, at det bliver klart, at man til Sygehjælp regner ikke blot den Kur og Pleie i Sygdomstilfælde, som ydes Sa-